

перетворивши колір на потужний стилістичний засіб, по-своєму створив власний колірний фон, який став розумінням його образу світу загалом і національного образу зокрема.

Література:

1. Вінграновський М. Вибрані твори: У 3 т. Т. 1 : Поезії / Вступна стаття Т. Салиги. Тернопіль : Богдан, 2004. С. 18–22.
2. Кусакіна Т. Образна кольорова символіка в поезії Василя Стуса. Дивослово. 2012. № 2. С. 57–59.
3. Симоненко Т. Символіка кольорів та їх відтінків у поетичній мові В. Стуса. Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. 2012. № 1014. Сер. : Філологія. Вип. 65. С. 55–58.
4. Стус В. Зимові дерева. Видавництво «Література і мистецтво», 1970. URL : <https://diasporiana.org.ua/poeziya/1667-stus-v-zimovi-dereva> (дата звернення: 15.07.2022).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-227-2-17>

ARTISTIC EXPRESSION OF ETHNIC AND CULTURAL ROOTS IN BORIS GRINCHENKO CHILDREN'S LITERATURE

ХУДОЖНЄ ВИРАЖЕННЯ ЕТНОКУЛЬТУРНОЇ КОРЕНЕВОСТІ В ЛІТЕРАТУРІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

Vovk O. V.

*Candidate of philological Sciences,
Associate Professor at the Department of
Ukrainian Literature and Theory of
Literature
Drohobych Ivan Franko State
Pedagogical University
Drohobych, Lviv region,
Ukraine*

Вовк О. В.

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української
літератури та теорії літератури
Дрогобицький державний педагогічний
університет
імені Івана Франка
м. Дрогобич, Львівська область,
Україна*

Борис Грінченко (як і більшість інших письменників-націоналів) розумів літературу для дітей (та й літературу взагалі) як потужну не лише людинотворчу (формування окремої особистості), а й націотворчу художню систему.

На характер творів для дітей потужно впливала педагогічна концепція автора. У сфері педагогіки Б. Грінченко – автор численних публіцистичних статей з проблем народної освіти, культури, навчання й виховання, а також теоретичних педагогічних праць («Яка тепер народна школа на Україні», «На безпросветном пути», «Народні вчителі і українська школа», «Братства і просвітня школа на Україні за польського панування до Б. Хмельницького», «К вопросу о журнале для детского чтения в земской народной школе», «Якої нам треба школи» та ін.).

За роки освітньої діяльності (1881–1893) Б. Грінченко створив своєрідну педагогічну систему, яка ґрунтувалась на ідеях демократизму, гуманізму, народності та необхідності національного виховання [1].

Ще більш чітко свою концепцію дитячої літератури Б. Грінченко виявляє в інших роботах, наприклад, присвячених дитячій періодиці. Так, у статті «К вопросу о журнале для детского чтения в земской народной школе» (1895) письменник ставить чіткі вимоги до дитячих журналів, а саме: 1) дитячий журнал має мати свою мету; 2) за допомогою систематичного впливу на дитячу душу закласти підвалини для доброго морального світогляду; 3) дитячий журнал має мати своїм читачем тільки дітей з однаковим ступенем розумового розвитку, отже, певного віку; 4) матеріалом для преси може бути і народна поезія, і нові оригінальні твори, і перекладні; 5) епіка – віршована казка, байка, балада, оповідання – мають займати чільне місце у журналі; 6) історичний відділ у дитячому журналі має бути патріотичним, «але без шовінізму, без ворожості до інших народів» [2, с. 27–50].

Стаття Б. Грінченка, який друкувався під псевдонімом Б. Вільхівський, була чи не єдиною на той час на тему дитячої літератури, зокрема, періодики, де автор поставив чіткі вимоги як до дитячого журналу, так і до дитячої літератури, розміщеної у дитячій періодиці. На практиці ці вимоги були реалізовані в дитячому журналі «Дзвінок», у якому часто друкувався сам письменник.

Найталановитішим виміром літературної творчості Б. Грінченка обґрунтовано вважають прозу (що спостеріг А. Кримський) – понад півсотні оповідань, новел, образків та повістей. Серед них значну частину становлять твори для дітей, особливо це стосується малих епічних форм («Олеся», «Сестриця Галя», «Грицько», «Украла», «Кавуни» та ін.).

Б. Грінченко як видатний педагог блискуче знав психіку дитини й «умів нерозривно поєднувати у своїх творах моральний, соціальний і патріотичний аспекти» [3].

Література:

1. Веркалець М. Педагогічні ідеї Б. Д. Грінченка. Київ : «Знання», 1990. 48 с.
2. Грінченко Б. К вопросу о журнале для детского чтения в земской народной школе. *Земский сборник Черниговской губернии*. 1895. № 4–5. С. 27–50.
3. Погрібний А. Г. Борис Грінченко. Нарис життя і творчості. Київ : Дніпро, 1988. 268 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-227-2-18>

**THE IMAGE OF STUART IN THE NOVEL
BY JULIAN BARNES “TALKING IT OVER”**

ОБРАЗ СТЮАРТА В РОМАНІ ДЖ. БАРНСА «ЯК ВСЕ БУЛО»

Havrylo I. V.

*Senior teacher at the Department of
Romance Languages
and Foreign Literature
Uzhhorod National University*

Гаврило І. В.

*старший викладач
кафедри романських мов
і зарубіжної літератури
ДВНЗ «Ужгородський національний
університет»*

Slavych T. Ya.

*Senior teacher at the Department of
Romance Languages
and Foreign Literature
Uzhhorod National University*

Славич Т. Я.

*старший викладач
кафедри романських мов
і зарубіжної літератури
ДВНЗ «Ужгородський національний
університет»*

Roshko M. M.

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor,
Dean of the Faculty of Foreign
Philology
Uzhhorod National University
Uzhhorod, Ukraine*

Рошко М. М.

*кандидат філологічних наук, доцент,
декан факультету
іноземної філології
ДВНЗ «Ужгородський національний
університет»
м. Ужгород, Україна*

Роман Дж. Барнса «Як все було» написаний в 1991 р. оповідає історію кохання трьох молодих людей. В основі сюжету роману лежить